

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patricarchæ Ierosolymitano apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

tur. Decernimus ergo ut nulli &c. hanc paginam nostræ diffinitionis, confirmationis, & constitutionis infringere &c. Si quis autem &c. Datum Laterani 1 x. kal. Martij, anno decimo.

*ABBATI ET MONACHIS
Sancti Columbani.*

*Epist. 113.
De eadem causa.*

MOta jamdudum inter vos & Bobiensem Episcopum scrupulum quæstionis taliter cupientes dirimere ne alterutra partium illum valeat ulterius suscitare, dilecto filio O. Acolycho & Capellano nostro procuratore Romanæ Ecclesiæ constituto, ac coram nobis & fratribus nostris inter procuratorem ipsum & venerabilem fratrem nostrum Bobiensem Episcopum lite solemniter contestata, & utriusque partis rationibus & allegationibus plenius intellectis, privilegiis etiam & sententiis prædecessorum nostrorum diligenter inspectis, communicato fratrum nostrorum consilio, Episcopum ipsum seu Ecclesiam Bobiensem ab impetitione procuratoris ipsius sententialiter duximus absolvendum, ac sententiam felicis recordationis Eugenij Papæ prædecessoris nostri pro Bobiensi Ecclesia contra vestrum monasterium promulgatam auctoritate apostolica confirmantes, faciendõ præcipimus ut Abbas & monachi qui pro tempore in vestro monasterio fuerint, sibi ac successoribus suis diocesana sint lege subiecti, & tam in temporalibus quàm spiritualibus Bobiensi Episcopo tamquam diocesano suo debeant respondere; ac ut omnis in posterum auferatur materia iurgiorum, super quæstione ista cuilibet sibi adversari volenti perpetuum silentium imponentes statuimus ut si qua deinceps reperta fuerint instrumenta quæ pro monasterio vestro & contra Episcopum vel Ecclesiam Bobiensem facere videantur, omnino viribus careant & inutilia reputentur. Quocirca universitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus quod à nobis est sententialiter diffinitum recipiatis humiliter & inviolabiliter observetis. Alioquin sententiam, quam dictus Episcopus in vos propter hoc canonicè duxerit promulgandam, ratam habebimus & faciemus auctore Domino firmiter observari. Datum Laterani x. kal. Martij, anno decimo.

*PATRIARCHA IEROSOLYMITANO
apostolica sedis Legato.*

Quod provocata peccatis nostris cœlestis indignatio majestatis terram sanctam & locum tabernaculi gloriæ suæ inimicis crucis exposuit, non est sub admiratione ducendum, cum tot impietatum scelera scelerumque impietates per abusivum flagitia & flagitiorum abusus committantur ibidem ab iis qui nomine sunt non opere Christiani ut etiam illæ pauca reliquiæ quæ ibi remansisse videntur, misericordias Dei multas quod consumptæ non sunt cum Propheta valeant admirari, nisi forsitan hoc ipsum non minus de judicio quàm de misericordia divina procedat quod fortè sceleratius ab aliquibus falsis fidelibus idem adhuc locus incolitur quàm à veris infidelibus occupetur. O miseram insolentiam & miseriam insolentem infelicium accolarum! qui quasi non sufficiat quod ab hostibus incessanter animæ quaruntur eorum, deterius hostibus in se sæviunt, & de domesticis simulatibus exterorum tyrannidi vires jungunt, sanctificata loca contaminant, & sicut de talibus veritas ipsa dixit, invicem tradunt se, invicem habent odio, & invicem scandalifant, ante oculos quasi Iesu pendentis in cruce perpetrant turpia, & ubi de terra veritas misericorditer orta est, ibi miserabiliter agunt falsa, viciniam dominici diversorij ab immundis pollui patiuntur ac etiam ipsi polluunt, & se proh dolor! metu tantæ irreverentiæ non confundunt. Non timent ne suis provocatus injuriis de vicino præsepio infans vagiat, & de spurcitiis eorundem propè sedens puerpera virgo pudeat. Licet autem hostilis impietas invadendo funiculum hereditatis suæ Christum graviter persequatur, aliqui tamen horum, suos persequendo ministros, ipsum gravius persequuntur; qui nimirum, ut inimici hominis domestici ejus fiant, pejus Ecclesiam intus tribulant quàm exterius affligatur. Specialiter autem nobilis vir Comes Tripolitanus, sicut ex quamplurium litteris & relatione multorum accepimus, in Christum Domini venerabilem fratrem nostrum Patriarcham Antiochenum Dominum suum, cujus est * homo juratus, compater, & filiolus, sacrilegas manus misit, & ipsum, immo Christum in eo, cum duobus ejus nepotibus in gravi non metuit custodia detinere. De dissensionibus autem inter eundem Comitem ac Templarios & carissimum in

*Epist. 114.
Ei committitur
causa adversus
Comitem Tri-
polititanum.*

*Vide infra lib.
11. epist. 9. 117.
* Vide Respon-
salia ad ann.
1205. § 17.*

Christo filium nostrum Leonem illustrem Regem Armeniæ tam pro ipso quam ipsius nepote subortis, necnon & æmulationibus aliis quibus invicem in partibus illis Christianorum aliqui provocantur, multa sunt apostolarum nostro relata pro quibus ingenitendo dicentes *Vae à scandalis terre sanctæ*, tibi ea prout audivimus sigillatim non duximus referenda; non quòd lacrymis indulgere nolimus quas ipsorum memoria detorqueret, sed quia non credimus expedire de iis quæ præsentiora sunt tibi peregrinos referre rumores. Quia igitur nos, qui statui seu potius casu terræ sanctæ hæcenus vigilanter studuimus, sed nequivimus efficaciter subvenire, multifariè multisque modis reliquis ejus servandi mutuo sibi pacem impendendo consilium & hostibus resistendi procurando succursum, quantumcunque de nostris meritis diffidamus, adhuc tamen de Dei virtute confidimus, existimantes quòd ex præmissis salus ejusdem terræ non ex modica parte dependeat, super iis quæ sequuntur vices nostras tibi duximus committendas. Quocirca fraternitatem tuam monemus attentius & hortamur, per apostolica tibi scripta præcipiendo mandantes quatenus diligenter pensatis omnibus circumstantiis, plenariè intendens ad liberationem præfati Patriarchæ ac nepotum suorum, super satisfactione præstanda tam ipsi quam Ecclesiæ, immo Deo, & absolutione prædicti Comitum, seu etiam observatione ac relaxatione sententiarum quæ latæ sunt ob hujusmodi sacrilegium vel ferendæ, ac deinde super iustitia mutuo impendenda inter eundem Regem ipsiusque nepotem & Comitum memoratum atque Templarios, ac ceteris quæ præmissa contingunt, statuas auctoritate nostra suffultus quod saluti & iustitiæ singulorum ac statui terræ sanctæ noveris expedire, & facias quod statueris per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari, contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram eandem cessante appellatione compefcens. Datum Laterani Idibus Februarij, anno decimo.

DOMINO PAPA.

Reverendo in Christo patri suo sanctissimo Domino Innocentio sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ summo Pontifici Philippus Dei gratia Romanorum Rex semper augustus salutem & filialis dilectionis affectum. Cum plenè cuilibet constare possit quòd ab illo fonte in quo totius spiritalis

Tom. II.

juris & ecclesiastici plenitudo consistit nihil aliud procedere possit vel abinde derivari nisi quod sanctum sit & quod contineat æquitatem, semper hoc inde sperandum est per quod unicuique consulatur, conservata tamen huic fonti totius suæ auctoritatis integritate. Cum igitur apud sanctitatem vestram divina ordinatione totius ecclesiastici juris plenitudo consistat, est denique apud prudentiam vestram potestas plena, inspecta secundum varietatem variorum negotiorum necessitate, rigorem districti juris temperare, & quandoque, cum & hæc oportuerit, severitatem disciplinæ secundum ipsius juris ordinem incommutabiliter observare. Ceterum, Patet sanctissime, quamvis nos vehementissimè credamus quòd ad aures vestras jam devenerit quòd Dominus Hartvicus Bremensis Ecclesiæ Archiepiscopus, Deo ipsum vocante de medio, jam debita carnis exolverit, id ipsum tamen & nos vobis duximus significandum. Mortuo itaque jam dicto Archiepiscopo, ne ipsa Bremensis Ecclesia suo pastore orbata, diù sic viduata consisteret, clerus ipsius Ecclesiæ cum omnibus iis qui electioni futuri Episcopi interessè debuerant ad electionem confederunt, considerata quoque jam dictæ Ecclesiæ necessitate, unanimiter vota sua in Dominum Waldemarum Slevvicensem Episcopum transtulerunt. Cum igitur mutatio Episcoporum sine speciali licentia hujus sanctæ sedis fieri non debeat, & cum aliquis Episcopus ab una Ecclesia ad aliam transire non possit sine vestra concessione, sanctitatem vestram omni ea qua possumus affectione rogamus ut vos principaliter propter Deum & si quid apud vos potest majestatis nostræ petitio, concedatis præfato Slevvicensi Episcopo ut ipse ad Bremensem Ecclesiam, ad quam postulatus est, de gratia vestra possit transire & concessione, & ipsum à vobis confirmatum & expeditum de iis omnibus quæ ad vestram pertinent sanctitatem, ipsi Bremensi Ecclesiæ remittatis, temperata circa eum misericorditer supradictæ constitutionis disciplina. Ad hæc, ad discretionem paternitatis vestræ deferre volumus quòd jam dicta Bremensis Ecclesia jamdiu multis pressuris & miseriis miserabiliter subjacuit, & cum ipsa quandoque fuisset una de nobilioribus Ecclesiis in imperio constitutis, multis de causis, quas enumerare modò necesse non est, multum ei in rebus & honore deperit, præcipuè tamen ex illius Archiepiscopi negligentia qui nunc mortuus est, &

R ij

Vide supra epist.
209.Epist. 215.
Philippus Rex
Romanorum
scribit pro
Episcopo Sle-
viciensi.Infrà lib.
II. g. 110.
de Rey
et ann.
§ 37.